

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годиш. . 6 л.
за 6 месеца 3 л.

За странство год. . 8 л.
За 6 месеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
въстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтковица“ — гр. Варна.

СВѢТКОВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТН.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издатель-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
60 ст. на първа страница
и 40 ст. на четвърта стра-
ница за гармоничен редъ.

За обявления на съдеб-
ните пристави се плаща
по 0'2 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приематъ.

Жосипен не се връщатъ.

БРАТИЯ ВИЧЕВИ

ВАРНА.

Търговия съ разни колониални турски сто-
ки. Постояненъ депозитъ отъ първокачест-
вени Балкански прѣсенъ кашкавалъ, свин-
ско масло и прѣсно сирене на квадратчета
въ тенекета, които се продаватъ съ най-
износни цѣни. 8—10

ПИВНИЦА

БАТЕМБЕРГЪ

Явява на варненскитѣ граждани, че въ пивница-
та се точи винаги прѣсна бира. Любителитѣ на пиво
и вина само тукъ ще намѣрятъ

ОТЛЕЖАЛО ПИВО „ГАЛАТА“

типъ пилзенски, черна бира, прочутитѣ старозагорски
винени коняци и мастина, бѣли и черни
натурални вина и пелинъ.

ЗАКУСКИ БЕЗПЛАТНО.

Прислуга бърза и вежлива.

9—10

Съдържателъ: Г. Ж. Андрѣйчевъ.

Д-ство „Ръшнителностъ“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мобе-
ли, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ сто-
ларски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дю-
гения на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“,
близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поръчки.

Работа солидна и изящно хубава. 6—10

ПРѢДСТАВИТЕЛСКА КЪЩА

ДЕЧО ХР. БОЖАНОВЪ & С-ие, ВАРНА.

Извѣстие.

Извѣстяваме на интересующитѣ се, че имаме
ангажиранъ

Специалистъ електротехникъ,

когото държимъ на разположенieto имъ за поставяне
и поправяне на разни електрически инсталации, като
грѣмотводи, освѣтление, телефони, електрически звѣнци и пр.
Като за извършената работа ще се задоволяваме
съ скромно възнаграждение.

Съ почитание:

3—3

Дечо Хр. Божановъ & С-ие

(ул. „Прѣславска“, № 1204).

Близкото бъдѣще.

Днитѣ на демократическото
правителство сѣ прочетени. Ата-
кувано отъ всички страни, грох-
нало подъ тежестта на своитѣ
собствени прѣгрѣшения, то въ
скоро врѣме ще сложи своя
мандатъ. Това трѣбваше да ста-
не отдавна, защото то скъса
врѣзкитѣ си съ народа и беза-
вѣтно се отдаде въ услугитѣ на
монархизма. Никое правител-
ство до сега не е изпадало въ
таково безисходно положение,
въ такива флангрантни проти-
ворѣчия. Демократическото пра-
вителство се оказа съвсѣмъ сла-
бо и неспособно да разрѣши
два крупни обществени въпро-
си: сѣдненето на стамболиститѣ
и свикването на Велико Народно
Събрание. Вѣрно е, че се
назначи парламентарна анкетна
комисия, натоварена да разслѣд-
ва дѣлата на бившия режимъ.
Но общественото мнѣние се из-
каза твърдѣ рѣзко, че въ же-
ста на правителството се крие
боязнь и нерѣшителностъ. Ако
правителството имаше сериозни
намѣрения да отдаде на държа-
венъ сѣдъ народнитѣ грабители,
това трѣбваше да стане още
прѣди двѣ години; но то не из-
пълни дѣлгитѣ си и не стори
това, защото стамболиститѣ му

откриха пътя къмъ властта,
защото то бѣше поело форма-
ленъ ангажиментъ да менажира
държавнитѣ прѣстѣпници. Ан-
кетата е само една залагалка,
само за да не се разколѣбава
вѣрата въ правосѣдието на стра-
ната.

Не по-малко важенъ е въп-
роса и за свикването на Вели-
кото Народно Събрание; още
миналата година правителството
трѣбваше да вземе рѣшение за
свикването му, но то не стори
това. И не стори това по тѣр-
дѣ понятната причина, защото,
рководимо отъ нѣзки партийни
разчети, то не желае тѣй скоро
да се лиши отъ облагитѣ на
властта. Ще свикаме В. Н.
Събрание, казватъ тѣ, но като
изтече петгодишниятъ имъ мандатъ.
Тази демократическа нахалностъ
не ни удивлява, защото управ-
лението на държавата е повѣ-
рено въ рѣцѣтѣ на неуравно-
вѣсени и ниско паднали хора.
А новосъздаденото положение
трѣбва да се легализира чакъ
по-скоро.

Но правителството не е спо-
собно вече да върши положи-
телно никаква работа. Русен-
ския погромъ му подкоси кра-
ката, нанесе му послѣдния смър-

Г-нъ Ив. Чолаковъ изъ Одеската
Императорска Музикална Школа се
установява въ града ни. Приема
да прѣдава уроци по пияно мандо-
лина и пр. по теория, хармония и
практика, при най-износни условия.
Споразумение лично въ редакцията.

Продава се

на едро голѣмо
количество варъ
и мешовъ налемъ
къмюръ съ най-износни цѣни.
Споразумение редакцията.

тея ударъ — то не може повече да направлява народнитѣ съдбини.

Но какво ще ни донесе близкото бъдаще? Кой ще съумѣе да внесе успокоение въ страната и да разрѣши толкова важни политически проблеми?

При всичко, че демократитѣ ще оставятъ твърдѣ тѣжко наследство, но аспиранти за поемане на властта сѣ много. Ние не знаемъ кому ще падне прѣдпочитането, но, на всѣки случай, българското общество се изказа твърдѣ ясно и категорично върху бъдащата държавна политика. Да се въдвори редъ и законностъ въ страната, да се подвергнатъ подъ отговорностъ похитителитѣ народни, да се прѣсуши корена на корупцията и разтлѣнието, — е добръ, тази тѣжка задача не може да се изпълни отъ ония партии, които сѣ убивали българскитѣ граждани, угасявали сѣ свѣци, разорявали сѣ държавнитѣ финансии. Единствената партия, която не е ангажирана въ прѣстѣпленията на бившитѣ тиранически режими, това е прогресивната партия. Нейнитѣ заслуги къмъ страната сѣ известни, остритѣ и неоснователни критики къмъ нея сѣ неумѣстни. Ползувайки се съ честно и неопитно минало, съ широка популярностъ между народнитѣ маси, тя единственна може да се справи съ труднитѣ задачи на близкото бъдаще.

Христо Ботевъ.

(20 Май 1876 г.)

Минаха вече 34 години отъ фаталния денъ, когато неприятелския куршумъ прониза гордото чело на славния български войвода Ботевъ!

Всѣка година, 20 май, на Вратчанския балканъ се чествува паметта на великия борецъ, който съ оржиче въ ръка падна за свободата на своя поробенъ народъ!

За вѣчни врѣмена българския народъ ще си спомня свѣтлия образъ на великия Ботевъ, който съ думи и дѣла създаде възродителната революционна епоха. Всѣки 20 май, той ще си спомня за трагичния моментъ, когато неустрашимия Ботевъ склопи черни очи и испука последна въздышка.

Но да оставимъ да говори биографъ на великия покойникъ:

Какъ така скоро мълъна тая уста, която никога не е прѣставала; какъ тъй се усуюкой широкото чело, което за винаги прѣдставляваше буря и грѣмове? Спалъ той вече тихъ и доволнъ, ала сѣ кръвъ вряла изъ смъртоносната рана и, раздѣлена на двѣ, онасвала облата шия, тая шия, която никога не е влизала въ робски хомотъ! Ни дума, ни ума, ни погледъ за последно събогомъ къмъ вѣрна дружина, къмъ любима балканска природа, къмъ робска земя, къмъ прѣлести отечествени, къмъ жива раздѣла! Ни прошка, ни завѣщане, ни нѣкъ нѣкаква си тържественостъ и демонстрация къмъ актътъ, че поетъ умира, че байрякъ пада, че драма се свършва, че епоха загинава, Ботевъ се отъ душа раздѣля! Спи Ботевъ, спи и природата, мирува Балканътъ. Ни буря, ни вѣтрѣцъ гора да се разлюлѣе, поклонъ да се поклони прѣдъ покойникътъ, съ грѣмъ и съ трясъкъ да поеме душата, тая душа, която е толкова много красила и въспѣвала своего вѣчно жилище, тоя сжщиятъ Балканъ. Непризнателностъ!

„Свѣтла блѣдина покрила лицето на мъртвецътъ, което, между алената шипка и зеленитѣ глогове, по тънлавъ високата призрачна мошава, послѣ заходението на сѣнцето, изглеждало че е по хубаво, по-привлекателно и по изразително. Останалата дружина почивала спокойно нѣколко крачки настрана, безъ да знае нѣщо. А свѣдѣлитѣ на актътъ, подирѣни на своитѣ пушки, съ благоговѣние забиколили одарѣтъ на покойникътъ, тѣлата имъ треперяли, а сълзитѣ отъ загорялитѣ имъ очи капали върху издишващия трупъ.“

— Войвода! Погледни ни! Кажни нѣщо! Казалъ Апостоловъ и се навелъ та хваналъ ръката на покойника. Свили се жили, набърчило се чело, поотворило се око, но то показало само агония. . .“

Изразителъ на българския националенъ гений, това е Христо Ботевъ; — той е славата и гордостта на млада и идеална България, и затова спомъна за неговата свѣтла личностъ ще буди въ гърдитѣ на всички чувството на борба противъ душманитѣ на народа! . . .

За училищнитѣ здания.

Варненското околийско учителско дружество има събрание на 9 т. м. Дъркаха се реферати за самопомощта съ съюза на основнитѣ учители и за училищнитѣ здания въ България. Вториятъ въпросъ, поради своего важно обществено значение, заслужава да бѣде отбѣлзванъ. Съ цифрови данни на ръка, ето какъ г-нъ референта се изказва за нашитѣ училищни здания.

„Въпросътъ за училищнитѣ здания е социаленъ въпросъ. Отъ него трѣбватъ да се интересува цѣлото общество, всѣки български гражданинъ. Не по-малко отъ 250,000 родители — български избиратели иматъ дѣца въ първоначалнитѣ училища. Тѣ сѣ заинтересовани за условията, при които дѣцата имъ прѣкарватъ всѣки денъ по 4—5 часа. Младого поколение подготвя съспиването на своето здраве въ нехигиеничнитѣ помѣщения. Последнитѣ се явяватъ една твърдѣ важна причина за израждане на нацията.“

Прѣзъ 1907/8 уч. година посѣщавали училищата въ България 357,646 ученици, а подлежащи на задължително учение имало 471,538 дѣца. Една отъ причинитѣ на това е и липса на училищни помѣщения; по сжщата причина училищната властъ не прилага строгостта на закона по задължително учение, или връщатъ дѣцата по липса на мѣсто.

Като си послужимъ съ цифритѣ, които дава официалната властъ за състоянието на училищнитѣ здания въ цѣла България, ще дойдемъ до заключение че 63% отъ училищнитѣ здания въ България и толкова процента отъ учебнитѣ стаи сѣ нехигиенични, негодни. Това значи, че на всѣки 100 души учители 63 работятъ въ крайно лоши условия, че отъ 8560 учители (прѣзъ 1909/10 учеб. год.) 5395 подковсватъ своето здраве. . . . че около 200,000 дѣца получаватъ своето първоначално образование при мизерни педагогични и хигиенични условия.“

За училищнитѣ здания въ Варнен. околия се направи слѣдното изложение: Изглежда че училищнитѣ здания въ Варненско, сравнително много други мѣста, сѣ по добри. При все това по-големата частъ, особено въ селата сѣ далечъ отъ нормата за хигиенични и естетични помѣщения.

Прѣзъ 1906/7 уч. год. е имало въ Варнен. околия 68 училищ. здания, отъ тѣхъ 17 градски и 51 селски. Отъ тѣхъ съвършено негодни 17, полугодни — безъ планъ 14; удобни съ поправки — 16 и само 13 мѣсти за солидни и сгодни, отъ които повечето въ града. Ясна прѣдстава може да ни дадатъ слѣднитѣ цифри; училището въ с. Марково оцѣнено за 300 л., Кочакъ — 400 л., Елечъ — 520, Казакъ-дере — 100 л., Инджи-кьой — 350, Арнаутларъ — 500, Долни чафликъ — 800, Н.-Орѣхово — 600 и т. н.

Ако се водимъ за квадратното и кубическо съдържание на учебнитѣ стаи по нормата на руския професоръ Ерисманъ, дължина — 10 м., ширина 6—7 м., височина 4 м. (т. е. 70 кв. м. потонъ и 315 куб. м. въздухъ въ една учебна стая на 35 до 48 ученика), нѣмаме никакви сгодни уч. помѣщения въ Варненска околия, освѣтъ нѣколко градски и 2—3 селски,

които се доближаватъ до тая норма. Но и по нормата 48 кв. м. потонъ и 153 куб. м. въздухъ пакъ излизатъ 47 стаи негодни. За характеристика ето примѣри:

с. Казакъ-Дере има училищна стая съ кв. м. 268, куб. м. 5529 на 30 ученика. Стаята е висока 2.12 м.

Саръ-дъръ — кв. м. 2914, куб. м. 1136, височина 3.20 — на 40 ученика.

Дервентъ, кв. м. 2914, куб. м. 102 височина 3.5 — на 85 ученика.

Инджи-кьой, кв. м. 2088, куб. м. 4593 на 26 ученика.

Марково, кв. м. 24, куб. м. 768 на 77 ученика.

Ново-Орѣхово, кв. м. 4914, куб. м. 84, височина 2.40 — на 30 ученика.

Кочакъ, кв. м. 24, куб. м. 516, височина 2.15 на 34 ученика.

Долна, кв. м. 33, куб. м. 99, височина 3 м. на 39 ученика и пр.

По въпроса: какво да се направи да имаме сгодни и достатѣчни училищни помѣщения и то въ скоро врѣме, ето какъ учителството се изказва:

Държавата въ лицето на управитѣлѣтѣ държи по въпроса за постройка на училищни здания (чл. 56 отъ закона за Народ. Просвѣщение и приравнената тази година забѣлѣжка къмъ алинея 4 на сжщия членъ) на общинската автономия, като прѣдоставя на общинитѣ да даватъ пари за тая цѣль, а тя само ще въздѣйствува по тоя и оня начинъ да се строятъ учил. здания. Знае се, че прѣзъ 1907/8 уч. год. 2400 или 65% учил. здания въ България се указаха негодни. Държавнитѣ управници сѣ горѣщи привърженици на общин. автономия, когато работата се касае за пари. На тѣхното мнѣние обаче трѣба да се отговори, съ економическата разнебитеностъ на селската община прѣди всичко. Знае се, по доклада на централното управление на земеделческата каса за 1901 г., че земеделческото население е дължало на Земеделческата каса за 1901 г. 65,014,391 л. 77 ст.

Че нашитѣ общини сѣ съспинани, че тѣ не могатъ или не искатъ да харчатъ пари, се вижда и отъ обстоятелството, че отъ 6 милионния заемъ на г. Шишмановъ сѣ изразходвали за учил. помѣщения до сега около 2 милиона.

Тукъ важи и обстоятелството, че нашитѣ селяни въ грамадното си болшинство не сѣ издигнали още до нуждното съзнание; тѣ още живѣятъ съ прѣдрасъждѣци, че учителитѣ сѣ тѣхни врагове. Земеделската „партия“ усилява тоя прѣдрасъждѣкъ. Земеделцитѣ прѣдставятъ учителя прѣдъ селянитѣ като кърлежъ, който смучи народа наравно съ най-големитѣ кърлежи.

Произведоха се референдуми за постройка на учил. здания въ нѣколко села и тѣ дадоха резултатъ „не.“

Прочее, необходими сѣ около 32

ПОДЛИСТИКЪ.

Царско погрѣбение.

Английския царъ Едуардъ умря — това се знае отъ всички, защото нѣма вѣстникъ въ свѣта, който да не е писалъ хвалебни тиради за царственния покойникъ. Всички единодушно признаватъ, че съ своитѣ високи добродѣтелни и безпристрастни политически похвати, Едуардъ въ всѣко отношение е надвишавалъ всички други царе на континента.

Може би по тази причина, ще си помисли нѣкой, почти всички европейски владѣтели отидоха въ Лондонъ за да присѣтствуватъ лично на триумфалното царско погрѣбение. Кой знай?

Прѣди нѣколко дни Парижкия в. „Le Matin“ бѣ помѣстилъ ликътъ на всички царе и князе, които ще отидатъ въ Лондонъ. На първо мѣсто стоѣше ликътъ на Кайзера Вилхелмъ, а слѣдъ него другитѣ по редъ и старшинство. За дълбоко наше огорчение, ликътъ на нашия Царъ Фердинандъ го нѣмаше никѣдъ. Какъ така? Може ли такова опущение за царя на славнитѣ българя?

Но добръ, че се намѣри единъ български вѣстникъ, който задоволи наравеното честолюбие. „Вечерна Поща“ заимствува отъ „Le Matin“ ликовецъ на чуждитѣ владѣтели, само че на първо

мѣсто поставя Царъ Фердинанда, слѣдъ него императора Вилхелмъ и т. н. Нѣма освѣтъ да се гордѣемъ, че „В. Поща“ ни подѣсти да мислиме какво нашия владѣтель е царъ надъ царетѣ. . .“

Ако читателитѣ се интересуватъ, да имъ кажемъ двѣ думи и за царското погрѣбение. Очевидци описватъ, че по-великолѣпно траурно шествие не сѣ виждали. Най-напрѣдъ вървѣла погрѣбалната колесница, теглена отъ осемъ коне; подиръ колесницата — нажаления царски конь; слѣдъ него — любимото царско куче Highlander, водено отъ единъ лакей. Слѣдъ тия четвероноги, слѣдва вече августейшия ескадронъ на царе и императори, начело съ новия кралъ Георгъ V. Само че нашия царъ останалъ съвсѣмъ на

* Умолява се канцеларията на двореца да вземе забѣлка и да възнагради пощаджитѣ; тѣ прѣживяватъ гладни години, защото и Такевъ отказва да имъ плаща отъ безочетнитѣ фондове.

края на царетѣ, което не трѣбваше да стане. „Вечерна Поща“ трѣбва да встъпи въ ролята си да поправи тази грѣшка, толкова оскѣрбителна за българановцитѣ.

Както щѣте кажете, но не напразно англичанитѣ се славятъ за умни хора. Прѣдставете си, въ единъ триумфаленъ царски кортежъ, даватъ първо мѣсто на четвероногитѣ (куче и конь). а слѣдъ тѣхъ поставятъ мѣдритѣ царе. Този порядѣкъ може да се дължи на нѣкой установени традиции, обаче тѣхния дълбокъ смисълъ не е трудно да се отгатне. Като се дава широка прѣднина на животнитѣ, съ това се подпущва на потъналитѣ въ злато и блясъкъ царе да разбератъ, че тѣ не сѣ божии помазанници; напротивъ, по произходъ и по всичко, тѣ сѣ като всички прости смъртни — едно лишно потвърждение и на Дарвиновата теория за произхождението на видоветѣ. . .

Какво ще рѣчете на това?

милиона лева, за да се построят всички необходими училищни здания — солидни, масивни и естетични постройки. Държавата трябва да се заемем със тази работа. Тя трябва да сключи дългосрочен заем за постройка на училищните помещения, който да се изплаща сети от нея и от общините по определени закон. Държавата, нашата България, която има около 700 мил. дълг похарчени повече за военни цели и за други непроизводителни работи, която често обича да се хвали със своята културност и да се нарича Япония на изток — може да заблуждава само тонковците, ако пръвнесрегова уредбата на най-важния свой институт, носител на култура, който се нарича учебно дѣло.

КЪМЪ АБОНАТИТЕ.

Повторно поканва и умоляваме неплатившите абонати веднага да внесат абонамента си. Ний никому не напращаме вѣстника си, но не желаем да доставяваме и безплатно четиво.

Който не желае да получава вѣстника ни, да повърне испратените до сега броеве и да съобщи, че не желае да го получава. Надѣемъ се, че абонатите ще взематъ добра бѣлѣжка отъ тази поканна и веднага ще ни се издѣлжатъ.

Театралното дѣло въ Варна.

Театърътъ е едно културно дѣло, което заслужа вниманието и поддръжката на всички прогресивенъ гражданинъ. — Толкова повече, това трябва да интересува жителите на първостепените наши градове, какъвто е Варна. Варна се развива като единъ културенъ центъръ. Покрай другите институти, трябва да се загрижи и за театралното дѣло. А това ще се постигне като разни ибиповци и ключи — днешната варненска ориенталска театрална безсѣдържателна и развратителна система — бѣде замѣнена съ единъ съвремененъ модеренъ възпитателенъ театъръ. Любопытни варненски граждани миналото лѣто бѣха взели добрата инициатива за уреждане на такъвъ театъръ въ Варна. Нашиятъ симпатии сѫ на страна на тази благородна инициатива! Но, нашето желание е, подетата инициатива да не заглѣхва, а да добие въ по-скоро време реаленъ изразъ. Слѣдъ редъ публични събрания миналата година по въпроса за театралното дѣло въ Варна се изработи уставъ и се избра управително тѣло. Много време мина въ бездѣйствие. Време е обаче, да се излѣзе отъ това затишье и да се започне работа.

Като обръщаме вниманието върху това на членовете на управителния съветъ на народния театъръ въ Варна и като желаемъ това дѣло да се реализира въ най-скоро време и да прѣуспѣе, ние, апелирайки за съдѣйствие отъ варненското общество, прибавяме тукъ за знание и устава на Варненския народенъ театъръ, който е вече утвърденъ отъ ресективното министерство, както слѣдва:

УСТАВЪ

на дружеството „Народенъ театъръ“ въ гр. Варна.

I. Устройство.

Чл. 1. Устройство се въ гр. Варна театрално дружество подъ название „Варненски народенъ театъръ“.

II. Цѣль.

Чл. 2. Цѣльта на дружеството е да създаде и повдигне театралното дѣло въ Варна.

III. Срѣдства.

Чл. 3. Цѣльта си дружеството постига: а) като организира театрална труппа, б) съдѣйствува на общината за издигане подходящо театрално здание.

IV. Приходи.

Чл. 4. Приходите на дружеството сѫ: 1) членски вноски; 2) помощи отъ общината, отъ окр. пост. комисия и държавата; 3) отъ прѣдставления и 4) отъ доброволни и случайни пожертвувания.

V. Съставъ.

Чл. 5. Членовете на дружеството сѫ дѣйствителни и почетни. Дѣйствителенъ членъ е всѣки, който плаща редовно мѣсечна вноска 50 ст., а почетенъ е, който внесе въ дружествена каса най-малко 100 лв. наведнѣжъ.

VI. Управление.

Чл. 6. Дружеството се управлява отъ управителенъ комитетъ, състоящъ се отъ: прѣдседателъ Варненския гр. общински кметъ по право, подпрѣдседателъ — Прѣдседателя на Варнен. окр. постоянна комисия, също по право, и 8 души избрани отъ общото събрание на членовете.

Чл. 7. Управителниятъ комитетъ избира измежду си секретаръ и касиеръ. Секретарятъ води дѣлата на дружеството, а касиерътъ събира приходите и прави разходите. Той не може да разходва безъ разрѣшение на управителния комитетъ, суми повече отъ 50 лева.

Забѣлка: Касиерътъ не може да държи въ себе си повече отъ 50 лева. Остатъка вписва на лихви, на смѣтка — по рѣшение на управителния комитетъ.

Чл. 8. Изборниятъ членове отъ управителния комитетъ се избиратъ всѣка година отъ общо събрание на членовете.

Чл. 9. За уредбата на театъра се грижи особенъ театраленъ комитетъ, състоящъ се отъ прѣдседателя и подпрѣдседателя на управителния комитетъ и отъ единъ прѣдставителъ на Варненската Дѣв. Гимназия „Мария Луиза“, Варненската Мжж. Гимназия „Фердинандъ I“, Варненското Търговско Училище, Варненската Дѣв. Прогимназия, Варнен. Мжж. Прогимназия, Варненските Первоначални Училища и Варненските Жѣнски Дружества.

VII. Събрания.

Чл. 10. Членовете на дружеството иматъ годишно събрание прѣзъ м-цъ септември и извънредни — когато стане нужда и по рѣшение на управителния комитетъ.

Чл. 11. Управителниятъ комитетъ назначава и контролира актьорите на труппата и всѣки длѣжностни лица.

VIII. Общи разпорѣждания.

Чл. 12. Дружеството има кражловиденъ печатъ съ надписъ: „Народенъ Театъръ“ — Варна — 1909 год.

Чл. 13. Въ случай, че дружеството се разтури, имотите му оставатъ на съхранение въ общината.

Чл. 14. За уредбата на театралната труппа се изработва специаленъ правилникъ отъ Управителния и театралния комитетъ.

Въ печатница „Просвѣта“ се работи най-ефтино.

ХРОНИКА

Пакъ криза.

Столичните вѣстници сѫ прѣплетени съ подробности по прѣдстоящата министерска криза. Почти всѣки увѣрять, че Малиновъ поднесълъ оставката на кабинета. Нѣкои пъкъ говорятъ, че щѣла да стане частична министерска промѣна. Кое е истина и кое е лъжа, за сега не може да се знае. Но всѣки случай, най-разумното разрѣшение на днешната политическа криза е: демократите да бѣдатъ частъ по-скоро натпрени, защото тѣ станаха негодни и абсолютно невъзможни.

Партийно събрание.

Помолени сме да съобщимъ, че партийното събрание на прогресистите се отлага и ще се състои идущата Недѣля на 23 май.

Царя управлява.

Прѣди да напуснатъ властта, и за да бѣдатъ послѣдователни въ безбройните си прѣгрѣшения, демократите ставатъ проповѣдници на една нова конституционна теория: „царятъ царува и управлява“. Видейки въ оппозиция, тѣ постоянно бичуваха княза, загдѣто се мѣси въ управлението. Общепозната и установена формула е, че царя трябва само да царува, но не и да управлява; защото, отговорността за управлението на държавата лежи изключително върху отговорните министри. Демократите сѫ за оплакване, защото, въ своето неустойчиво морално падение, тѣ все повече и повече нагазватъ въ калѣта. Тѣ сѫ безвъзвратно изгубили хора и никой вече не би могълъ да имъ помогне.

„Улични хора“.

Освѣнъ демократите, други лица не може да се нарѣкатъ съ това прозвище. Като се занимава съ послѣдните слухове за министерска криза, в. „Прѣпорѣцъ“ казва, че тѣ били неоснователни и нѣмало никакви причини, които да налагатъ промѣната на кабинета. Истина е, че на три-четри мѣста станали митинги, но тѣ били устроени отъ „улични хора“ и народътъ билъ доволенъ отъ днешното правителство. Колкото глупаво, толкова и смѣшно. Ние много пъти сме казвали, че между стамболисти и демократи нѣма абсолютно никаква разлика. Видейки на власт, и едините и другите най-цинично ругаятъ „този“ народъ, отъ името и за смѣтка на когото сѫ повикани да управляватъ. Цѣлия народъ се изказа противъ днешните крѣвопости-уравнители, а тѣ още мигатъ и се приструватъ нищо да не разбератъ. Нещастници! Улични хора може да има само въ вашата деморализирана сръда! Вие сте изгубили и послѣдната капка отъ доверие и не е далечъ денятъ когато ще получите заслужена отплата за това жестоко оскърбление!

Паметникъ Хр. Ботевъ.

Прѣди двѣ години въ Варна се основа комитетъ „Българско възрождение“, който си постави за цѣль да въздигне паметници на заслужилите български дѣйци и патриоти; тѣзи паметници ще се въздигнатъ въ приморската градина „Санстефанска България“. Сега настоятелството на комитетъ „Б. В.“ съобщава, че на 18 май сутринята ще се положи основния камѣкъ на паметника „Христо Ботевъ“. Името на Ботева се увѣковѣчи, а сега остава да се постави на паметайка и величавия му образъ, който символизира силата и могуществото на българския националенъ гений.

Празднословие.

Глушавите приказки и думи често пъти минаватъ за дълбока политическа мадростъ. Такъвъ е и случая съ думите на г. Гешевъ, които е казалъ въ Свищовъ. Народняшкия в. „Денъ“, който е изгубилъ вече всѣко доверие въ обществото, вземайки поводъ отъ тия празни слова (пардонъ, des mots célèbres) какво българите се намиратъ на завоя (au tournant) на своята история, отправя безброй хвалебни комплименти къмъ г. Гешева. А между това, народняшкия шефъ съ това не е открилъ Америка. Исказаните отъ него думи правятъ впечатление на в. „Денъ“ само затова, защото сѫ казани отъ единъ Гешевъ; ако другъ нѣкой бѣше ги казалъ, тѣ щѣха да минатъ незабѣлвано. г. Гешевъ може да говори каквото обича, обаче неговото анемично слово никогашъ нѣма да възбуди обаяние. Щомъ той не се стѣсни да заяви, че народняшката борба не била насочена противъ короната, а за короната, всѣкой се убѣди въ фалшивата нота на тази праздна тунурдия. И народняците може да говорятъ до насита противъ личния режимъ, но, за жалостъ, всѣкой вижда, че това е едно обходно движение къмъ двореца за да не се игнорира, най-силната партия.

Халеевата комета.

Тази чудна небесна гостенка още продължава да възбужда любопитството на Хората. Отъ нѣколко дни насамъ, къмъ 9 часа вечерта, тя изгрѣва отъ къмъ западъ. Ако и твърдѣ прозрачна, но продълговатата ѣ опашка се вижда доста ясно. Слѣдъ 2—3 дни тя ще се изгуби и ще продължи незнайния си пътъ въ необятните небесни пространства. Хайди носъ много здравие, любезна гостенка и довиждане слѣдъ 76 години!

За музея.

Помолени сме отъ Варнен. Археологическо Д-во да съобщимъ:

Г-нъ Пз. Владика, опълченецъ, подарилъ на музея старобългарска ръкописна книга, (началото ѣ липсва), въ която се говори за прѣвзимане Цариграда отъ Турците. На едно мѣсто се чете слѣдното: „Въ лѣто отъ создание мѣра 6961 царятъ оуби много турци сасъ своимъ рака“.

— Като говоримъ за хубавия подаракъ на опълченеца, намираме за нужно да споменемъ, че музея неможе за жалостъ да уреди особенъ отдѣлъ за варненските опълченци-поборници (като разни фотографии, документи и др.), защото опълченското д-ство не е дало надлеженъ ходъ на музейното заявление по този въпросъ (още прѣди 2 години). Варненските опълченци заслужаватъ да иматъ своя отдѣлъ въ музея за примѣръ на нашето младо поколение.

— Музей нѣма възможностъ да събере отъ варненските стари български спомѣни за възрождане българщината въ нашия градъ; ще бѣде разпитанъ стария свѣщенникъ Костадинъ Дановски, който е единъ отъ най-заслужилите дѣйци по черковния въпросъ въ Варна. Както знаемъ, свѣщенника прѣкарва послѣдни години на живота си въ голѣма мизерия.

Подарѣкъ.

Членовете на читалище „Просвѣта“ въ с. Бѣляковецъ (Търновско) сѫ избрали за почетенъ членъ Варненския свѣщенникъ Ст. Ганчевъ; въ знакъ на благодарностъ, свѣщенникъ Ганчевъ подарилъ на читалището едногодишно тѣчение отъ в. „Свѣткавица“.

Преобразувана фирма.

Досогошната фирма Д. Кр. Табаковъ & Ив. Проиковъ (печатница „Взаимностъ“) се е преобразувала, като отъ нея е излѣзълъ Д. Кр. Таба-

ковъ. Активна и пасивна на старата фирма е поелъ г-нъ Нв. Проиковъ, който и за напредъ ще продължава същата работа самостоятелно. Пожелаваме му успѣхъ.

На в. „Н. Права.“

Недоволенъ отъ борческото и не-зависимо направление на нашия вѣстникъ, сопадкийскитъ в. „Народни права“ счелъ за нужно въ една дълга статия да отпрати безброй ругания по нашъ адресъ. Ний не можахме да прочетемъ тази статия, защото „Н. Права“ е толкова разпространенъ въ Варна, че никой не подозира за неговото съществуване. Ний считаме за излишно да завързваме полемика съ инспираторитъ на този просташки листъ, защото тѣ сж лишени отъ правото да четатъ моралъ на българското общество. Впрочемъ, радославиститъ сами сж си покачили напълно заслужения епитетъ „башъ резилъ“; защото, както съобщава в. „Денъ“, въ брой 96 на „Н. Права“ била напечатана статията „Да бждемъ на шрекъ!“ Като се взематъ подъ редъ началнитъ букви на всѣко ново изрѣчение въ тази статия, получавало се изрѣчението: „Азъ, Радославовъ, хората ми и „Народни Права“ сме башъ резилъ.“ Ние не можемъ нищо по-вече да добавимъ къмъ тази атестация.

Военни дреболии.

Квартирующитъ въ града н- 8 пѣх. Приморски полкъ се командува отъ двама щаба — офицери. Полковникъ Софрониевъ се счита командиръ а подполковникъ Нерѣзовъ — командующъ. Въ казармата, въ щаба на полка, на плаца и въ лагера фигурира само командующитъ. Впрочемъ той билъ и нѣкакъвъ любимецъ на двореца. Гдѣ фигурира командиратъ? Само въ раздавателния списъкъ за заплатата на офицеритъ. Безполезно е да се запита за подобна аномалия „българския Генералъ Галифе“. Царскитъ лакеи нѣмаше да се удостоятъ съ подобно звание ако въ тѣхъ, не е атрофирано всичко човѣческо. Питайме ний, съществували въ свѣта друга държава, въ която да се търпятъ подобни работи? А на българскитъ данакоплатци съобщавате за свѣденіе че въ Азия, Африка, Америка, Австралия не съществува полкъ който да се командува отъ двама командири. Но... въ България всичко може.

Варненско Кооперативно Потрѣбително Д-во „Съгласие“, съобщава за знание на г. г. членовѣтъ и клиентитъ си и на г. г. Варненскитъ граждани, че е рѣшило да продължи производството на хлѣбъ и е утѣлимоуило г-да г-да Божилъ Райновъ, Нв. Газовъ и Ст. П. Харѣевъ да събиратъ суми срѣщу стари и новозаписани дѣлове (акции), срѣщу вересии и други, като за всѣка сума издаватъ формена квитанция отъ кочанъ. Умоляватъ се прочее, всички съчувственици на кооперативното дѣло да подкрѣпятъ д-то и да му дадатъ своето скъпо съдѣйствио чрезъ горѣпоменатитъ му пълномощници.

Хипнотизмъ отъ професоръ Фединъ и Фонтенъ. Съ помощта на тази книга сѣки може да се научи да хипнотизира съ най-големъ успѣхъ. За поща 10 ст. Цѣна 3-50 лв. 6-10

Хипнографъ, апаратъ за хипнотизирване, отъ професоръ Фловеръ, заедно съ ръководство за употребление-

то му на български. Цѣна 1 лв. — Поржчани и дѣтѣ се испрачатъ срѣщу 3-50 ст. въ марки. Доставка търгов. к-ща Ковачевъ ул. Позитано № 36 — София. 6-10

КАРНО (месо) Единствения хранителенъ препаратъ, който съ успѣхъ помага на тѣлесно слаби хора; успокоява нервната система, прѣмахва безсънието, разсѣяността, прави човѣка бодъръ, енергиченъ.

Хранителнитъ соли на Карно сж извлѣчени изъ растителното царство, а не отъ минералното или животинското. Карно принася голѣма услуга въ храната на хора отслабнали отъ разни болѣсти или силна работа; особено необходимо е за кърмачкитъ майки, защото увѣличава млѣкото имъ.

Едно стъкло 2 л., съ пощата 2-25 л. Дрогерия Бакърджиевъ — Варна. 7-10

НОВОСТ! НѢМА ВЕЧЕ ВЪЛНИ КОСМИ?

Слѣдъ дълги опити, най-подиръ знаменития американски медикъ д-ръ Пафтъ въ Нью-Йоркъ успѣ да изнамери химическа вода, която сигурно, бързо и трайно цѣри пѣрхутката, почернява побѣлѣлата коса спомага да расте буйно, като изцѣрява едноврѣменно и пѣрхутката.

Тази вода която професоръ Торнъ въ едно свое благодарително писмо нарича „храна за косата“ се прѣпорѣчва отъ много лѣкари, получени сж хиляди благодарности отъ дами и господа.

Едно намазване отъ д-ръ Пафтовата вода трае отъ 2—3 седмици!

Единъ флаконъ е достатъченъ за една година.

ЦѢНА 4 Л. СЪ ПОЩА 5 Л.

Единствени прѣдставителъ: Търговска к-ща Ковачевъ — София, улица Позитано № 36 Телефонъ 292. 7-10

Стоянъ Е. Русевъ АДВОКАТЪ.

Писалище до пощата — срѣщу градската градина.

ВАСИЛЪ ХР. ПОПОВЪ

КРОЯЧЪ И ШИВАЧЪ

(УЛИЦА „ПРВОЛАВСКА“)

Изработва разни МЪЖКИ И ДѢТСКИ дрѣхи по най-модеренъ начинъ, който задовѣлява и най-изтънчени вк-съ.

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.

Важно извѣстие за г-да търговцитъ.

Съобщавамъ на г-да търговцитъ, че вече ми пристигнаха въ ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери, циркуляри и пр.

Поржкитъ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта СЪ СЪВЪРШЕННО НАМАЛЕНИ ЦѢНИ.

За улеснение на г-да търговцитъ, снабдихъ печатницана си съ ТЕЛЕФОНЪ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за приемане и прѣдаване поржкитъ.

Съ Почитание:
Слави Христовъ.

ВАЖНО

ЗА ВАРНЕНЦИ И ПОСѢТИТЕЛИТЪ НА ГРАДА ВАРНА.

САМО ВЪ ОБУЩАРСКАТА РАБОТИЛНИЦА

на

Парашкева А. Шишмаковъ

въ улица „Драгоманъ“, № 9,

се изработватъ отъ най-финни материали, отъ прочути иностранны кожарски фабрики, извънредно хубави и трайни

мжжки, дамски и дѣтски обуца,

отъ трайността на които всѣки купувачъ ще остане **ДОВОЛЕНЪ.**

ЦѢНИ ВЪНЪ ОТЪ ВСѢНА КОНКУРЕНЦИЯ. — МЪРКИТЪ СЕ ЗАПАЗВАТЪ.

5-5

Съ отлично почитание:
П. А. ШИШМАНОВЪ.

Митевъ & Тотевъ ВАРНА.

Магазинъ съ платове и шивашки артикули.

По случай настѣпающия пролѣтенъ сезонъ ни пристигнаха голѣмъ изборъ най-модерни платове отъ български и иностранны фабрики.

Любителитъ на Английски, Французски и Германски платове, иматъ на разположение една голѣма партия отъ тѣхъ, която постоянно държимъ на тѣхно разположение и вѣрваме, че ще задоволимъ и най-изтънчени вк-съ.

При магазина си имаме добръ уредена работилница, въ която изработваме всѣкакъвъ видъ горни мжжки дрѣхи по най-последнитъ вѣискания на вкуса и модата.

За увѣрние, — посетете магазина ни.

МИТЕВЪ & ТОТЕВЪ